

DANIŞTAY KARARI**Danıştay Onuncu Daire Başkanlığından:****Esas No : 2025/5525****Karar No : 2025/6441****KANUN YARARINA TEMYİZ EDEN** : Danıştay Başsavcılığı / ANKARA**DAVACI** : Şükrü Mutlu**VEKİLİ** : Av. Enes Malik Kılıç

UETS: 16534-35357-52494

DAVALI : Esenler Vergi Dairesi Müdürlüğü

UETS: 35105-25010-30757

VEKİLİ : Av. Gözdenur Özdemir

Akşemsettin Mah. Adnan Menderes Bulvarı

No:56 K:3 Fatih / İSTANBUL

İSTEMİN ÖZETİ : İstanbul 2. İdare Mahkemesinin 19/07/2023 tarihli ve E:2023/87, K:2023/1831 sayılı kararının vekalet ücretine ilişkin kısmının, 2577 sayılı Kanun'un 51. maddesi uyarınca kanun yararına temyizden incelenerek bozulmasına karar verilmesi istenilmektedir.

YARGILAMA SÜRECİ :

Dava konusu istem: Davacı tarafından, cezaevi yiyecek bedellerinin tahsili amacıyla adına düzenlenen 2.380,50 TL tutarlı, 15/09/2022 tarihli ve 2022091566T180000019 sayılı ödeme emrinin iptaline karar verilmesi istenilmektedir.

Kanun yararına temyiz edilen kararın özeti: İstanbul 2. İdare Mahkemesinin 19/07/2023 tarihli ve E:2023/87, K:2023/1831 sayılı kararında; cezaevi yiyecek bedellerinin tahsili amacıyla davacı adına düzenlenen 2.380,50 TL tutarlı, 15/09/2022 tarihli ve 2022091566T180000019 sayılı ödeme emrinin iptaline, karar tarihi itibarıyla yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücreti Tarifesi'nin 13. maddesinin 2. fıkrasındaki, "Ancak, hükmedilen ücret kabul veya reddedilen miktarı geçemez" düzenlemesi uyarınca belirlenen toplam 2.380,50 TL vekalet ücretinin davalı idareden alınarak davacıya verilmesine kesin olarak karar verilmiştir.

DANIŞTAY TETKİK HÂKİMİ : Serdar Temiz

DÜŞÜNCESİ : Kanun yararına temyiz isteminin kabulüne karar verilmesi gerektiği düşünülmektedir.

DANIŞTAY BAŞSAVCISI : Cevdet Erkan

DÜŞÜNCESİ : Cezaevi yiyecek bedellerinin (9036) tahsili amacıyla adına düzenlenen 2.380,50 TL tutarlı, 15/09/2022 tarihli ve 2022091566T180000019 sayılı ödeme emrinin iptali istemiyle açılan davada, dava konusu işlemin iptali ile karar tarihi itibarıyla yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca (Avukatlık Asgari Ücreti Tarifesi'nin 13/2 maddesindeki, "Ancak, hükmedilen ücret kabul veya reddedilen miktarı geçemez" düzenlemesi

dikkate alınarak) belirlenen toplam 2.380,50 TL vekalet ücretinin davalı idareden alınarak davacıya verilmesi yolunda İstanbul 2. İdare Mahkemesince kesin olarak verilen 19/07/2023 tarihli ve E:2023/87, K:2023/1831 sayılı kararın vekâlet ücretine ilişkin hüküm fıkrası yönünden kanun yararına temyiz edilmesi talebiyle davacı vekilinin Danıştay Başsavcılığını bilgilendiren dilekçesi üzerine konu incelendi:

2577 sayılı İdarî Yargılama Usûlü Kanunu'nun 28 Haziran 2014 tarihli ve 29044 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 6545 sayılı Kanun'un 24. maddesi ile değişik "Kanun Yararına Temyiz" başlıklı 51. maddesinde, "1. İdare ve vergi mahkemeleri ile bölge idare mahkemelerinin kesin olarak verdiği kararlar ile istinaf veya temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlardan niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade edenler, ilgili bakanlıkların göstereceği lüzum üzerine veya kendiliğinden Başsavcı tarafından kanun yararına temyiz olunabilir.

2. Temyiz isteği yerinde görüldüğü takdirde karar, kanun yararına bozulur. Bu bozma kararı, daha önce kesinleşmiş olan merci kararının hukukî sonuçlarını kaldırmaz.

3. Bozma kararının bir örneği ilgili bakanlığa gönderilir ve Resmi Gazete'de yayımlanır." kuralına yer verilmiştir.

Kanunî süre geçtikten sonra kanun yolu başvurusunda bulunulması üzerine süre aşımı yönünden başvurunun reddedilmesi veya herhangi bir usulî sebeple kanun yolu incelemesine tâbi tutulmadan kararın kesinleşmesi hâllerinde kanun yolu incelemesi yapılmış olmadığından, bu kararlar kanun yararına temyiz edilebilir.

2577 sayılı Kanun'un 20/A ve 20/B maddeleri uyarınca ivedi yargılama usûlü uygulanarak verilen ve istinaf kanun yoluna başvurmadan temyiz edilebilen kararlardan temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşenlerin kanun yararına temyiz edilebileceği hususunda da tereddüt bulunmamaktadır.

Bu itibarla, 2577 sayılı Kanun'un 51. maddesine göre kanun yararına temyiz; istinaf veya temyiz kanun yolları kapalı olduğu için kesinleşmiş ya da istinaf veya temyiz kanun yolları açık olduğu halde taraflardan hiçbirinin süresi içinde istinaf veya temyiz yoluna başvurmaması sebebiyle kesinleşmiş olan idare ve vergi mahkemeleri ile bölge idare mahkemelerince verilen nihai kararlara karşı başvurulabilen olağanüstü bir kanun yolu olup, bu kararlardan niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade edenlerin kanun yararına temyiz edilmesi mümkündür.

"Kanun yararına bozma üzerine, kararı veren mahkemece davaya yeniden bakılmaz, Mahkemenin bozmaya uygun yeni bir karar vermesi gerekmez. Çünkü kanun yararına bozma kararının daha önce kesinleşmiş olan hükmün hukukî sonuçlarını ve dolayısıyla tarafların hukukî durumunu etkileyen bir sonucu yoktur. Bozmanın amacı, benzeri davalarda mahkemelerin aynı hukukî yanlışlığı yapmalarını önlemek ve usûl ve esasa ilişkin hukuk kurallarının belli bir doğrultuda uygulanmasını sağlamaktan ibarettir. Bu nedenle, kanun yararına bozulmuş da olsa, kesinleşmiş karar hükmünü yürütecektir. Kanun yararına bozma kararının Resmî Gazetede yayımlanması ile, uygulanan hukuk kuralının Ülkenin her yanında aynı şekilde anlaşılmasını sağlama amacı güdülmüştür" (YENİCE Kâzım, ESİN Yüksel, Açıklamalı İçtihatlı Notlu İdarî

Yargılama Usûlü, 1983, s. 735, 736).

1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun "Avukatlık ücret tarifesinin hazırlanması" başlıklı 168. maddesinde;

"Baronun yönetim kurulları, her yıl Eylül ayı içerisinde, yargı yerlerindeki işlemler ile diğer işlemlerden alınacak avukatlık ücretinin asgarî hadlerini gösteren birer tarife hazırlayarak Türkiye Barolar Birliğine gönderirler.

Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulunca, baro yönetim kurullarının teklifleri de göz önüne alınmak suretiyle uygulanacak tarife o yılın Ekim ayı sonuna kadar hazırlanarak Adalet Bakanlığına gönderilir. (Ek cümle: 16/6/2009-5904/35 md.) **Şu kadar ki hazırlanan tarifiede; genel bütçeye, il özel idareleri, belediye ve köylere ait vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümlülükler ve bunların zam ve cezaları ile tarifelere ilişkin davalar ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun uygulanmasından doğan her türlü davalar için avukatlık ücreti tutarı maktu olarak belirlenir.** Bu tarife Adalet Bakanlığına ulaştığı tarihten itibaren bir ay içinde Bakanlıkça karar verilmediği veya tarife onaylandığı takdirde kesinleşir. Ancak Adalet Bakanlığı uygun bulmadığı tarifeyi bir daha görüşülmek üzere, gösterdiği gerekçesiyle birlikte Türkiye Barolar Birliğine geri gönderir. Geri gönderilen bu tarife, Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulunca üçte iki çoğunlukla aynen kabul edildiği takdirde onaylanmış, aksi halde onaylanmamış sayılır; sonuç Türkiye Barolar Birliği tarafından Adalet Bakanlığına bildirilir. 8 inci maddenin altıncı fıkrası hükümleri kıyasen uygulanır.

Avukatlık ücretinin takdirinde, hukukî yardımın tamamlandığı veya dava sonunda hüküm verildiği tarihte yürürlükte olan tarife esas alınır." hükmü getirilmiştir.

1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun verdiği bu yetki kapsamında 2024 yılında uygulanacak Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi 21/09/2023 tarihli ve 32316 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmıştır. Tarifenin 13. maddesinin birinci ve ikinci fıkralarında ise;

"(1) Bu Tarifenin ikinci kısmının ikinci bölümünde gösterilen hukuki yardımların konusu para veya para ile değerlendirilebiliyor ise avukatlık ücreti, davanın görüldüğü mahkeme için bu Tarifenin ikinci kısmında belirtilen maktu ücretlerin altında kalmamak kaydıyla (7 nci maddenin ikinci fıkrası, 10 uncu maddenin üçüncü fıkrası ile 12 nci maddenin birinci fıkrası, 16 ncı maddenin ikinci fıkrası hükümleri saklı kalmak kaydıyla) bu Tarifenin üçüncü kısmına göre belirlenir.

(2) Ancak, hükmedilen ücret kabul veya reddedilen miktarı geçemez." düzenlemesi yapılmıştır.

Öte yandan; 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 55/1. maddesinde amme alacağını vadesinde ödemeyenlere, 15 gün içinde borçlarını ödemeleri veya mal bildiriminde bulunmaları lüzumunun bir "ödeme emri" ile tebliğ olunacağı hükme bağlanmıştır.

Olayda İdare Mahkemesince; Cezaevi yiyecek bedellerinin (9036) tahsili amacıyla adına düzenlenen 2.380,50 TL tutarlı, 15/09/2022 tarihli ve 2022091566T180000019 sayılı ödeme emrinin iptali istemiyle açılan davada dava konusu işlem iptal edilmiş, vekalet ücretine ilişkin olarak da Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi'nin 13. maddesinin 2. fıkrası uyarınca konusu para ile değerlendirilebilen davalarda hükmedilen vekalet ücretinin kabul veya reddedilen miktarı geçmeyeceği, davanın değerinin 2.380,50 TL olduğu, karar tarihi itibarıyla yürürlükte bulunan

Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca (*Avukatlık Asgari Ücreti Tarifesi'nin 13/2 maddesindeki, "Ancak, hükmedilen ücret kabul veya reddedilen miktarı geçemez" düzenlemesi dikkate alınarak*) belirlenen toplam 2.380,50 TL vekalet ücretinin davalı idareden alınarak davacıya verilmesine hükmedilmiştir.

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 323. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (ğ) bendinde vekille takip edilen davalarda kanun gereğince takdir olunacak vekâlet ücretinin yargılama giderlerinden olduğu, 326. maddesinde kanunda yazılı hâller dışında, yargılama giderlerinin aleyhine hüküm verilen taraftan alınmasına karar verileceği, davada iki taraftan her birinin kısmen haklı çıkması durumunda mahkemenin yargılama giderlerini tarafların haklılık oranına göre paylaştıracağı, 330. maddesinde ise vekil ile takip edilen davalarda mahkemece kanuna göre takdir olunacak vekâlet ücretinin taraf lehine hükmedileceği öngörülmüştür.

1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 168. maddesinin 2. fıkrasında genel bütçeye, il özel idareleri, belediye ve köylere ait vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümlülükler ve bunların zam ve cezaları ile tarifelere ilişkin davalar ve 6183 sayılı Kanun'un uygulanmasından doğan her türlü davaların konusu para olsa veya para ile değerlendirilebilse dahi hükmün verildiği tarihte yürürlükteki Tarifede öngörülen maktu ücrete göre avukatlık ücretinin belirleneceği öngörülmüştür.

Yargılama giderlerinden olan vekalet ücretine ilişkin temel düzenlemelerin kanunlarla yapılması ve buna göre her yıl uygulanacak vekalet ücretlerinin Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi ile belirlenmesi Anayasamıza egemen olan pek çok ilkenin bir yansımasıdır. Tüm vatandaşların haklarında tesis edilen işlemlere ilişkin olarak mahkemelerde dava açabilmesi hak arama özgürlüğünün temel unsurlarından biri olup, bu hakkın etkili bir şekilde kullanılabilmesi noktasında avukatlardan yardım alınması da çoğu zaman bir gerekliliktir. Bu hakkın kullanılması sırasında avukatlardan alınacak hukuki yardım nedeniyle davanın taraflarının dava açmadan önce; yargılama giderlerinden olan vekâlet ücretinin miktarını, hangi taraftan tahsil edileceğini önceden öngörebilmeleri ve buna ilişkin şartların açıkca, taraflar arasında ayırım yapılmaksızın ve objektif olarak belirlenmesi gerekmektedir.

Tarafların, dava açmadan davanın kaybedilmesi durumunda ne kadar vekalet ücreti ödeyeceklerini bilerek ona göre dava açmaları aynı zamanda hukuki güvenlik ilkesinin de bir sonucudur.

Vekalet ücretlerinin önceden öngörülebilir, taraflar arasında eşit uygulanmasına ilişkin bu temel yaklaşımın yanı sıra 1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 168. maddesinin 2. fıkrasında kanun koyucu özel bir düzenleme getirmiştir. Buna göre idari davaları ya da vergi davaları gibi devletin tek taraflı olarak yaptığı yüksek miktardaki vergilendirme veya parasal nitelikteki cezaî işlemlerine karşı açılan davalarda vekalet ücretinin dava konusu değere göre belirlenmesi durumunda ilgili taraf lehine veya aleyhine yüksek oranlarda yargılama giderine hükmedilmesi mümkün olabileceğinden, kanun koyucu söz konusu davaların bu niteliğini de dikkate alarak tarafların yüksek miktarlarda vekâlet ücreti tehdidi altında kalmalarını önlemek amacıyla dava değerinden bağımsız olarak vekalet ücretini maktu olarak belirleme yoluna gitmiştir. Bu düzenleme ile aynı zamanda gereksiz dava açılması, mahkemelerin gereksiz yere meşgul edilmesi de önlenmeye çalışılmıştır.

Dava değerinin dūřuk olduğu idari davalarda, aleyhine karar verilen tarafın ödeyeceği vekâlet ücretinin Tarifede belirlendiği üzere maktu miktarda olması nedeniyle ilgili tarafa dava değerine göre daha fazla vekâlet creti ödemesi söz konusu olmakla birlikte yukarıda da değiniildiği gibi maktu vekalet ücretinin kanunda aıkca düzenlenmesi, ilgililer açısından belirli ve öngörülebilir olması, taraflar arasında eřit bir şekilde uygulanması karşısında bu durum "Mahkemelere Eriřim Hakkını" ihlal etmemektedir.

Bu itibarla, 1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 168. maddesinin 2. fıkrasında 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun uygulanmasından doğan her türlü (deme emri dahil) davalarda yargılama gideri olan avukatlık ücretinin dava değerinden bağımsız olarak maktu olarak düzenlenmesi nedeniyle İdare Mahkemesince Avukatlık Asgari cret Tarifesi'nin 13. maddesinin 2. fıkrası dikkate alınmak suretiyle verilen kararda, vekalet creti yönünden hukuka uygunluk görülmemiştir.

Nitekim, 1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 02/05/2001 tarihli ve 4667 sayılı Kanun'un 81. maddesiyle değiştirilen 168. maddesinin 2. fıkrasına 16/06/2009 tarihli ve 5904 sayılı Kanun'un 35. maddesiyle eklenen 2. cümlesinde yer alan "...avukatlık creti tutarı maktu olarak belirlenir." ibaresinin Anayasa'nın 2., 35. ve 36.maddelerine aykırılığı ileri sürülerek iptali istemiyle açılan dava Anayasa Mahkemesi'nin 03/06/2025 tarihli ve E:2024/192, K:2025/126 sayılı kararı ile reddedilmiştir.

Açıklanan nedenlerle; İstanbul 2. İdare Mahkemesince kesin olarak verilen 19/07/2023 tarihli ve E:2023/87, K:2023/1831 sayılı kararının vekalet ücretine ilişkin kısmi niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade ettiğinden, bu yönden kanun yararına temyizen incelenerek bozulması 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 51. maddesi uyarınca talep olunur.

TÜRK MİLLETİADINA

Karar veren Danıştay Onuncu Dairesince, Tetkik Hkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüşüldü:

İNCELEME VE GEREKÇE :

MADDİ OLAY:

Davacı tarafından, Silivri 3 Nolu L Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumunca, cezaevinde kaldığı 01/2022 dönemi için "Yiycek Karşılığı Bordrosu" düzenlenmek suretiyle tahakkuk ettirilen yiyecek ve iaşe bedelinin ödenmemesi üzerine, yetkili Cumhuriyet Başsavcılığının bildirimiyle söz konusu yiyecek ve iaşe bedellerinin takip ve tahsili için Esenler Vergi Dairesi Müdürlüğünce adına düzenlenen 2.380,50 TL tutarlı, 15/09/2022 tarihli ve 2022091566T180000019 sayılı ödeme emrinin iptaline karar verilmesi istemiyle açılan davada, İstanbul 2. İdare Mahkemesinin 19/07/2023 tarihli ve E:2023/87, K:2023/1831 sayılı kararı ile dava konusu işlemin iptaline ve karar tarihi itibarıyla yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari creti Tarifesi'nin 13. maddesinin 2. fıkrasındaki, "Ancak, hükmedilen ücret kabul veya reddedilen miktarı geçemez" düzenlemesi

uyarınca belirlenen toplam 2.380,50 TL vekalet ücretinin davalı idareden alınarak davacıya verilmesine kesin olarak karar verilmiştir.

Davacı vekili tarafından, Danıştay Başsavcılığına sunulan 20/10/2025 havale tarihli dilekçe ile dava sonucunda Mahkemece dava konusu işlemin iptaline karar verildiği, ancak davacı lehine, 1136 sayılı Kanun'un 168. maddesinin 2. fıkrası uyarınca maktu vekalet ücretine hükmedilmesi gerekirken, Avukatlık Asgari Ücreti Tarifesi'nin 13. maddesinin 2. fıkrasındaki, "Ancak, hükmedilen ücret kabul veya reddedilen miktarı geçemez" düzenlemesi uyarınca belirlenen toplam 2.380,50 TL vekalet ücretine hükmedilmesinin hukuka aykırı olduğu belirtilerek, kesin olarak verilen söz konusu kararın vekâlet ücreti yönünden kanun yararına bozulması talebinde bulunulmuştur.

Danıştay Başsavcılığı tarafından, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi hükmü uyarınca, kesin olan mahkeme kararının vekâlet ücreti yönünden yürürlükteki hukuka aykırı sonuç ifade ettiği belirtilerek kanun yararına bozulması istenilmiştir.

İLGİLİ MEVZUAT:

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "Kanun Yararına Temyiz" başlıklı 51. maddesinde,

"1. İdare ve vergi mahkemeleri ile bölge idare mahkemelerinin kesin olarak verdiği kararlar ile istinaf veya temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlardan niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade edenler, ilgili bakanlıkların göstereceği lüzum üzerine veya kendiliğinden Başsavcı tarafından kanun yararına temyiz olunabilir.

2. Temyiz isteği yerinde görüldüğü takdirde karar, kanun yararına bozulur. Bu bozma kararı, daha önce kesinleşmiş olan merci kararının hukuki sonuçlarını kaldırmaz.

3. Bozma kararının bir örneği ilgili bakanlığa gönderilir ve Resmi Gazete'de yayımlanır." hükümlerine yer verilmiştir.

2548 sayılı Ceza Evleriyle Mahkeme Binaları İnşası Karşılığı Olarak Alınacak Harçlar ve Mahkûmlara Ödettirilecek Yiyecek Bedelleri Hakkında Kanun'un 2. maddesinde,

"Her mahkûm cezaevinde bulunduğu müddetçe yiyecek bedelini ödemeğe mecburdur.

Bu yiyecek bedelleri cezaevleri idarelerince altı ayda bir bordro yapılarak tahakkuk ettirilir. Mahkûmiyetleri altı aydan aşağı olan mahkûmlara ait bordrolar salıverilecekleri tarihten bir hafta evvel yapılır. Bordrolar mahkûmlara da tebliğ olunur.

Tahakkuk ettirilen yiyecek bedelleri mahkûmlar tarafından ödenmezse, Cumhuriyet Müddeiumumilikleri tarafından kendilerinin ikametgahı belediyeleri ve belediye teşkilatı olmyan yerlerde bağlı bulundukları kaymakam veya nahiye müdürlükleri marifetiyle borçlarını ödemeğe muktedir olup olmadıkları tahkik olunur.

İktidarları anlaşıldığı halde borçlarını ödemeyenlerden Cumhuriyet Müddeiumumiliklerinin iş'arı üzerine Maliye dairelerince Tahsili Emval Kanunu hükümleri tatbik olunarak borçlar tahsil olunur.

Yiyecek bedellerinden doğan alacaklar mahkûmiyetin hitamı tarihinden başlamak üzere beş senelik müruruzamana tabidir.

İşyurtlarında çalıştırılanlar ile ödeme gücü olmadığı anlaşılanlardan yiyecek bedelleri alınmaz." kuralları yer almaktadır.

6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun'un "Kanunun şümülü" başlıklı 1. maddesinde,

"Devlete, vilayet hususi idarelerine ve belediyelere ait vergi, resim, harç, ceza tahkik ve takiplerine ait muhakeme masrafı, vergi cezası, para cezası gibi asli, gecikme zammı, faiz gibi fer'i amme alacakları ve aynı idarelerin akitten, haksız fiil ve haksız iktisaptan doğanlar dışında kalan ve amme hizmetleri tatbikatından mütevellit olan diğer alacakları ile; bunların takip masrafları hakkında bu kanun hükümleri tatbik olunur." hükmü;

"Tahsili, Tahsili Emval Kanununa atfedilen alacaklar" başlıklı 2. maddesinde,

"Muhtelif kanunlarda Tahsili Emval Kanununa göre tahsil edileceği bildirilen her çeşit alacaklar hakkında da bu kanun hükümleri tatbik olunur." hükmü;

"Ödeme emri" başlıklı 55. maddesinin 1. fıkrasında,

"Amme alacağını vadesinde ödemiyenlere, 15 gün içinde borçlarını ödemeleri veya mal bildiriminde bulunmaları lüzumu bir "ödeme emri" ile tebliğ olunur." hükmü yer almıştır.

1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun "Avukatlık ücret tarifesinin hazırlanması" başlıklı 168. maddesinde,

"Baronun yönetim kurulları, her yıl Eylül ayı içerisinde, yargı yerlerindeki işlemler ile diğer işlemlerden alınacak avukatlık ücretinin asgarî hadlerini gösteren birer tarife hazırlayarak Türkiye Barolar Birliğine gönderirler.

Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulunca, baro yönetim kurullarının teklifleri de göz önüne alınmak suretiyle uygulanacak tarife o yılın Ekim ayı sonuna kadar hazırlanarak Adalet Bakanlığına gönderilir. (Ek cümle: 16/6/2009-5904/35 md.) **Şu kadar ki hazırlanan tarifiede; genel bütçeye, il özel idareleri, belediye ve köylere ait vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümlülükler ve bunların zam ve cezaları ile tarifelere ilişkin davalar ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun uygulanmasından doğan her türlü davalar için avukatlık ücreti tutarı maktu olarak belirlenir.** Bu tarife Adalet Bakanlığına ulaştığı tarihten itibaren bir ay içinde Bakanlıkça karar verilmediği veya tarife onaylandığı takdirde kesinleşir. Ancak Adalet Bakanlığı uygun bulmadığı tarifeyi bir daha görüşülmek üzere, gösterdiği gerekçesiyle birlikte Türkiye Barolar Birliğine geri gönderir. Geri gönderilen bu tarife, Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulunca üçte iki çoğunlukla aynen kabul edildiği takdirde onaylanmış, aksi halde onaylanmamış sayılır; sonuç Türkiye Barolar Birliği tarafından Adalet Bakanlığına bildirilir. 8 inci maddenin altıncı fıkrası hükümleri kıyasen uygulanır.

Avukatlık ücretinin takdirinde, hukukî yardımın tamamlandığı veya dava sonunda hüküm verildiği tarihte yürürlükte olan tarife esas alınır." hükmü getirilmiştir.

1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun verdiği bu yetki kapsamında, mahkeme kararının verildiği tarih olan 19/07/2023 tarihinde uygulanacak Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi, 03/09/2022 tarihli ve 31942 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmıştır. **Tarifenin 13. maddesinde,**

"(1) Bu Tarifenin ikinci kısmının ikinci bölümünde gösterilen hukukî yardımların konusu para veya para ile değerlendirilebiliyor ise avukatlık ücreti, davanın görüldüğü mahkeme için bu

Tarifenin ikinci kısmında belirtilen maktu ücretlerin altında kalmamak kaydıyla (7 nci maddenin ikinci fıkrası, 10 uncu maddenin üçüncü fıkrası ile 12 nci maddenin birinci fıkrası, 16 nci maddenin ikinci fıkrası hükümleri saklı kalmak kaydıyla) bu Tarifenin üçüncü kısmına göre belirlenir.

(2) Ancak, hükmedilen ücret kabul veya reddedilen miktarı geçemez.

(3) Maddi tazminat istemli davanın kısmen reddi durumunda, karşı taraf vekili yararına bu Tarifenin üçüncü kısmına göre hükmedilecek ücret, davacı vekili lehine belirlenen ücreti geçemez.

(4) Maddi tazminat istemli davaların tamamının reddi durumunda avukatlık ücreti, bu Tarifenin ikinci kısmının ikinci bölümüne göre hükümlenir." düzenlemesi yer almıştır.

HUKUKİ DEĞERLENDİRME:

Kanun yararına temyiz isteminin özünü, 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre düzenlenen ödeme emrinin iptali istemiyle açılan davada yapılan yargılama sonucunda davacı lehine maktu vekalet ücretine mi hükmedileceği, yoksa ödeme emrinin içeriği para cezasının miktarı göz önüne alınarak, Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi'nin 13. maddesi uyarınca, tarifenin üçüncü kısmına göre hesaplanıp, hükmedilen ücretin kabul veya reddedilen miktarı geçemeyeceği kuralı esas alınarak mı vekalet ücretine karar verileceği oluşturmaktadır.

Yukarıda aktarılan mevzuat hükümleri değerlendirildiğinde; 2548 sayılı Kanun'un 2. maddesi uyarınca, mahkumların cezaevinde bulundukları sürede ödeyecekleri yiyecek bedellerinin, Maliye dairelerince Tahsili Emval Kanunu hükümlerinin tatbik olunarak tahsil olunacağı; 6183 sayılı Kanun'un 2. maddesinde ise, Tahsili Emval Kanunu'na yapılan atıfların, 6183 sayılı Kanun'a yapılmış sayılacağına düzenlendiği, dolayısıyla cezaevi yiyecek bedellerinin tahsilinin, 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre sağlanacağı anlaşılmaktadır. Bununla birlikte, 1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 168. maddesinin 2. fıkrasında, Avukatlık Asgari Ücret Tarifesinde, genel bütçeye, il özel idareleri, belediye ve köylere ait vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümlülükler ve bunların zam ve cezaları ile tarifelere ilişkin davalar ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun uygulanmasından doğan her türlü davalar için avukatlık ücreti tutarının maktu olarak belirleneceği düzenlenerek, konusu para olsun ya da olmasın (açılan davanın miktarına bakılmaksızın) 6183 sayılı Kanun hükümleri uyarınca açılan her dava sonucunda, haksız çıkan taraf aleyhine hükmedilecek olan vekalet ücretinin maktu olarak belirlenmesi gerektiğinin hüküm altına alındığı görülmektedir.

Dosyanın incelenmesinden; davacı tarafından, cezaevi yiyecek bedellerinin tahsili amacıyla, 6183 sayılı Kanun hükümleri uyarınca adına düzenlenen 2.380,50 TL tutarlı, 15/09/2022 tarihli ve 2022091566T180000019 sayılı ödeme emrinin iptaline karar verilmesi istemiyle açılan dava sonucunda, İdare Mahkemesince dava konusu ödeme emrinin iptaline karar verildiği, karar tarihi itibarıyla yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücreti Tarifesi'nin 13. maddesinin 2. fıkrasındaki, "Ancak, hükmedilen ücret kabul veya reddedilen miktarı geçemez" düzenlemesi uyarınca belirlenen toplam 2.380,50 TL vekalet ücretinin davalı idareden alınarak davacıya verilmesine hükmedildiği görülmektedir.

Bu durumda, 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun uygulanmasından doğan uyuşmazlıkta, İdare Mahkemesi kararının verildiği tarih itibarıyla

yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca maktu vekalet ücretine hükmedilmesi gerekirken, Avukatlık Asgari Ücreti Tarifesi'nin 13. maddesinin 2. fıkrasındaki hüküm esas alınarak belirlenen toplam 2.380,50 TL vekalet ücretine hükmedilmesine yönelik İdare Mahkemesi kararında bu yönüyle hukuka ve mevzuata uygunluk bulunmadığı sonucuna varılmaktadır.

Nitekim, 1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun, 2/5/2001 tarihli ve 4667 sayılı Kanun'un 81. maddesiyle değiştirilen 168. maddesinin 2. fıkrasına 16/6/2009 tarihli ve 5904 sayılı Kanun'un 35. maddesiyle eklenen ikinci cümlesinde yer alan "...avukatlık ücreti tutarı maktu olarak belirlenir." ibaresinin, Anayasa'nın 2., 35. ve 36. maddelerine aykırılığı ileri sürülerek iptaline karar verilmesi istemiyle Sakarya Vergi Mahkemesince itiraz yoluyla yapılan başvuru sonucunda **Anayasa Mahkemesinin 03/06/2025 tarihli ve E:2024/192, K:2025/126 sayılı kararı** ile, "... dava değerinden bağımsız olarak vergi davalarında idare lehine veya aleyhine hükmolunacak vekâlet ücretiyle ilgili olarak Tarifede öngörülen miktarın kabul edilebilir bir düzeyde olduğu gözetildiğinde kuralla korunmak istenen hukuki değerler ve kamu yararını sağlama amacı arasında makul dengenin kurulduğu, bu yönüyle kuralda hukuk devleti ilkesine aykırı bir yön bulunmadığı gibi kuralla vergi davalarında taraf olan gerçek veya özel hukuk tüzel kişilerin mahkemeye erişim haklarına ölçüsüz bir sınırlama getirildiğinin söylenemeyeceği" gerekçesiyle anılan ibarenin Anayasa'ya aykırı olmadığına ve itirazın reddine karar verildiği görülmektedir.

KARAR SONUCU :

Açıklanan nedenlerle;

1. Danıştay Başsavcılığının kanun yararına temyiz isteminin **KABULÜNE**,

2. İstanbul 2. İdare Mahkemesinin 19/07/2023 tarihli ve E:2023/87, K:2023/1831 sayılı kararının vekâlet ücretine ilişkin kısmının 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi uyarınca, hükmün hukuki sonuçlarına etkili olmamak üzere **KANUN YARARINA BOZULMASINA**,

3. Kararın birer örneğinin taraflara ve Danıştay Başsavcılığına gönderilmesine ve Resmi Gazete'de yayımlanmasına, 24/12/2025 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.